

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριαδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1987 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 49 ΔΡΧ. 30

ΟΙ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΒΑΖΟΥΝ ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΡΣΙΚΟ

Η ΠΟΛΕΜΟΚΑΠΗΛΗ ΚΛΙΚΑ ΤΗΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ ΔΙΝΕΙ ΤΑ ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ

Πριν από 65 περίπου χρόνια το δεύτερο συνέδριο της 3ης Διεθνούς κάτω από την άμεση καθοδήγηση του Λένιν ενόησε την υποστήριξη του στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα των καταπιεσμένων εθνών και λαών κατάγγελε με σαφή τρόπο τον «πανισλαμισμ των μουλάδων της Περσίας» σαν ένα αντιδραστικό ρεύμα παρ' όλο τον φαινομενικό του αντιιμπεριαλισμό. Έμελλε να φανεί η ορθότητα αυτής της θέσης μετά από τόσα χρόνια όταν αυτός ο πανισλαμισμός των μουλάδων έγινε εξουσία. Όλοι αυτοί, κι ανάμεσά τους κι εμείς, που γράφουμε αυτές τις γραμμές, που υποστήριξαν την ισλαμική «επανάσταση» στα πρώτα της βήματα, είτε αγνοούσαν, είτε υποτιμήσαν την αξία αυτής της θέσης γιατί βρέθηκαν στην συνέχεια μπροστά στο φαινόμενο ένα λαϊκό, αντιφασιστικό, αντιαμερικάνικο ξεσηκωμό ενάντια στον Σάχη της Περσίας να φέρνει στην εξουσία μια ακόμα πιο

φασιστική, ακόμα πιο βάρβαρη, ακόμα πιο διασπαστική και προβokatόρική για την ενότητα του αντιιμπεριαλιστικού μετώπου των λαών ηγετική ομάδα μουλάδων με επικεφαλής τον φασίστα Χομεϊνί. Η Περσία από τότε έχει βυθιστεί σ' ένα φεουδαρχικό μεσαιώνα που όμοιο του ίσως δεν έχει γνωρίσει ο σύγχρονος κόσμος. Η βάρβαρη καταπίεση που γνωρίζει ο λαός αυτής της χώρας είναι το ένα ζήτημα. Οι κίνδυνοι για τους λαούς της περιοχής και όλης της γης που απορρέουν από την κυριαρχία αυτής της κλίκας, είναι ένα άλλο κι ακόμα πιο σοβαρό ζήτημα. Αυτή η πλευρά θα απασχολήσει το άρθρο μας όπως άλλωστε απασχολεί όλη την υδρόγειο.

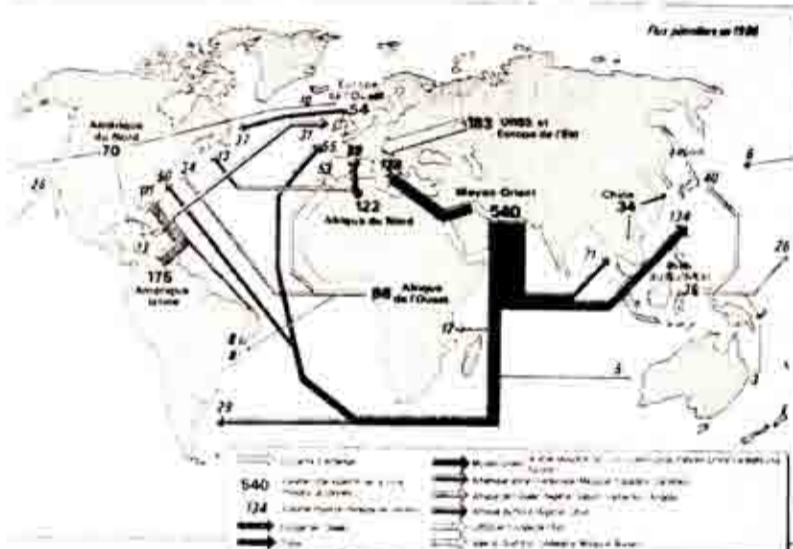
ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ένας αστυφύλακας έδειρε μέσα στο μέγαρο της Αστυνομίας στην Λεωφόρο Αλεξάνδρας έναν πολίτη που ζητούσε επίμονα να δει τον κρατούμενο συνεταιίρο του. Τον έδειρε τόσο που μετά από λίγες ώρες αυτός πέθανε στο νοσοκομείο. Αυτό έγινε στην είσοδο του κτιρίου. Μπροστά στη σκηνή ήταν και τρεις άλλοι αστυνομικοί. Αυτοί έκρυψαν το γεγονός σε συνεννόηση με τον αξιωματικό υπηρεσίας. Το Κέντρο Άμεσης Βοήθειας που μετέφερε τον τραυματία στον Ευαγγελισμό δεν έγραψε την μεταφορά αυτή στον κατάλογο των συμβάντων. Ο ιατροδικαστής που έκανε την νεκρωσία διέγνωσε θάνατο από παθολογικά αίτια-Αυτά που γράψαμε τα ανέφερε σε συνέντευξη τύπου ο υπουργός Δημ. Τάξης. Το ανατριχιαστικό σ' αυτήν την υπόθεση είναι ότι ένας αστυφύλακας φονιάς καλύφθηκε σε όλη τη γραμμή, σε όλο το μήκος της διαδικασίας ενός θανάτου από την υπηρεσία του. Η αλήθεια βγήκε χάρις στην έρευνα των συγγενών του θύματος. Ο μηχανισμός καταστολής εξαφάνισε κυριολεκτικά ένα φόνο. Τέτοιες επιχειρήσεις γίνονται μόνο σε περιόδους φασισμού. Αυτός ο φασισμός και το μασιόζικο στυλ δεν μπορεί παρά να ευδοκιμούν μέσα στο αστυνομικό μηχανισμό. Δεν μπορεί αλλιώς να εξηγηθεί πως τόσοι άνθρωποι συνέρχονταν στην εξαφάνιση του εγκλήματος. Όλοι αυτοί λειτούργησαν σαν την εταιρεία δολοφόνων μ' έναν εύκολο και ανησυχητικά αυθόρμητο τρόπο. Ο υπουργός έκοψε μερικά «ψηλά κεφάλια». Όμως η βρωμιά κινήθηκε σε μικρομεσαία επίπεδα. Αυτό είναι το πιο επικίνδυνο μια και σ' όλους τους κρατικούς μηχανισμούς η κορυφή είναι χειρότερη από τη βάση. Υπάρχει λοιπόν καλό έδαφος για ένα μελλοντικό φασισμό. Πολλά, τα σημάδια και ανάμεσα στα πιο χαρακτηριστικά οι διωγμοί των εισαγγελέων Γιαταγάνας, Λογοθέτης που άνοιξαν το καπάκι του βόθρου που λέγεται σοφονιστικό σύστημα. Όλα αυτά γιατί η αριστερά είναι αλυσοδεμένη ακόμα στο όρμη του σοσιαλφασιστικού ψευτοΚΚΕ και των ύπουλων οππορτουμιστών κάθε είδους. Γιατί αυτά που γίνονται είναι σοβαρά πράγματα, πολύ σοβαρά για να μόνον ουσιαστικά αναπάντητα από το δημοκρατικό λαό μας.

Ο ΙΡΑΚΟΙΡΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕ- ΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ

Είναι αλήθεια ότι τον Ιρακο - Ιρανοικό πόλεμο δεν τον ξεκίνησαν οι μουλάδες αλλά το Μπάσθ του Ιράκ με ηγέτη τον Χουσεϊν. Είναι αλήθεια ότι αυτό το καθεστώς δεν διέφερε στις αντιλήψεις του, ιδιαίτερα στον σοβινισμό, τον πραξικοπηματισμό τον επεγατισμό και τον φασισμό του απέναντι στο λαό, από το αδερφό του κόμμα της Συρίας και τον ηγέτη του Άσσαντ. Άλλο τόσο όμως είναι αλήθεια ότι καμμία από αυτές τις ιδιότητες δεν φτάνει ούτε στο νυχάκι των τεράτων της Τεχεράνης. Αυτός είναι ο λόγος που σήμερα την ευθύνη την αποκλειστική ευθύνη της συνέχισης του πολέμου την φέρνει η χομεϊνική κλίκα. Αυτή φέρνει επίσης το κύριο βάρος της

επέχτασης της πολεμικής κατάστασης έξω από το Ιρακο - Ιρανοικό πλαίσιο. Αυτή είναι υπεύθυνη μιάς παραπέρα επειδείνωσης των αντιθέσεων που σπαράσσουν τις ισλαμικές χώρες και τον τρίτο κόσμο γενικότερα. Αυτή τέλος, και το σπουδαιότερο με την παραπάνω στάση της δίνει το πρόσχημα στο δυνάμωμα της παρουσίας των υπερδυνάμεων στην περιοχή και στην όξινση του ανταγωνισμού τους που μόνο κακά πρόκειται να φέρει πάνω στους λαούς και τις χώρες της περιοχής και όλου του κόσμου. Εδώ και τρία χρόνια το Ιράκ έχει προτείνει ειρήνη στο Ιράν που έχει σαν βασικό της περιεχόμενο την επιστροφή των δύο χωρών στα πρό του πολέμου σύνορα τα οποία και αναγνωρίζει σαν μόνιμα και δίκαια. Αντικειμενικά μια τέτοια πρόταση ισοδυναμεί με πολιτική αναγνώριση της ευθύνης του Ιράκ για το ξεκίνημα του πολέμου μιας και αυτό ήταν το κράτος που δεν ανα-

γνωρίζει τα προηγούμενα σύνορα (τα προϋπάρχοντα του πολέμου). Αυτό το σχέδιο ειρήνευσης ήδη το έχει αποδεχτεί η ιρανική δημοκρα-
τική αντίσταση που έχει σαν κύρια δύναμη της σήμερα τους Μουτζαχεντίν του Λαού που ο ηγέτης τους
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

38 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΣΕ. ΕΠΙΣΚΕΨΗ - ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΟ 5-6 Σεπτέμβρη

ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΤΡΟΥΜΑΝ - ΕΠΙΘΕΣΗ «17 ΝΟΕΜΒΡΗ» ΔΥΟ ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

«Μετά την κρίση η ύφεση. Μόνο που κάθε φορά μεγαλώνει η διάρκεια και η ποιότητα της σύγκρουσης, ενώ αντίθετα μικραίνει και σε διάρκεια και σε ποιότητα ενότητας η περίοδος της ύφεσης. Αυτή είναι η γενική εικόνα της πορείας των ελληνοαμερικανικών σχέσεων την τελευταία πενταετία»
Αυτά γράφαμε στο φύλλο 47 της «Ν.Α.» στις 24 Ιούλη στο κύριο άρθρο μας, μετά την επίσκεψη Αρμακοστ.
Δύο γεγονότα ήρθαν να επιβεβαιώσουν την εκτίμησή μας. Η
Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΥΜΑΝ
Η ανατίναξη αυτού του αγάλματος πριν ενάμισο περίπου χρόνο, δεν ήταν μια λαϊκή ενέργεια. Ήταν προϊόν της δράσης κάποιας, εξίσου ύποπτης με την «17 Ν», «Αντικρατικής Πάλης». Ανεξάρτητα από όμως, αυτό, η αναστήλωση ήταν μια απαράδεκτη όσο και προκλητική ενέργεια.
Κι' αυτό γιατί δεν έπαψε ποτέ να αντιπροσωπεύει ένα μισητό σύμβολο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, έτσι ώστε η αναστήλωσή του να εξοργίζει πραγματικά το λαό μας που τόσο έχει υποφέρει στις μέρες της αμερικανικής μονοκρατορίας.
Τι ντροπή λοιπόν για ένα ρωσόδουλο Παπανδρέου να το αναστήλωσει. Πόσο αυτός είναι αναγκα-

αναστήλωση του αγάλματος Τρούμαν και η τελευταία επίθεση της «17 Νοέμβρη». Δύο διαφορετικά γεγονότα που υπηρετούν μια ενιαία πολιτική, την πολιτική των ρωσόφιλων αστικών δυνάμεων που προσπαθούν να καθησυχάσουν τους Αμερικανούς, ενώ δυναμώνουν τους δεσμούς τους με την Μόσχα.
Αυτή είναι η σημασία της αναστήλωσης του Τρούμαν και της ταυτόχρονης επίθεσης σε αμερικανικό στρατιωτικό στόχο από την ρωσοκίνητη, αλλά καλυμμένη από τμήματα του κρατικού μηχανισμού, «17 Νοέμβρη».
τέσσερις στόχους: Πρώτο να χαλαρώσει την ολόενα και πιο έντονη αντίθεση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στη φιλορωσική πολιτική του Α.Π. και να απομακρύνει την στιγμή της ανοιχτής κρίσης.
Δεύτερο να οξύνει τις αντιθέσεις που έχουν οι δύο βασικές γραμμές στην αμερικανική εξωτερική πολιτική για τον χειρισμό των σχέσεων της Αμερικής με τον Παπανδρέου. Είναι χαρακτηριστικό ότι το Στέιτ Ντιπάρτμεντ (Σουλτς - Αρμακοστ), η υφιστάκη δηλ. γραμμή απέναντι στο σοσιαλϊμπεριαλισμό, υποστηρίζουν την θέση ότι ο Παπανδρέου είναι ο φιλοδυτικός που προσπαθεί να εξισορροπήσει αυτή του την γενική κατεύθυνση με τις ανάγκες μιας δήθεν «εθνικής» αντιιούρκι-κής πολιτικής. Αυτό είναι ο παραμύθι που τους σερβίρει εδώ και
χρόνια ο ο Α.Π. με την κάλυψη που του δίνει το πραγματικό γεγονός ότι, μέσα στο ΠΑΣΟΚ υπάρχει μια πραγματικά αστική φράξια που πραγματικά κάνει αυτή την πολιτική (το παλιό Κέντρο με κύριο εκπροσώπη τον Αλευρά). Αντίθετα η αντιρροπική γραμμή Ουδαιμπεργκερ (Πεντάγωνο) έχει διαπιστώσει την φιλορωσική κίνηση του Παπανδρέου και βρίσκεται σε ανοιχτή σύγκρουση με την γραμμή Σουλτς, εδώ και δύο χρόνια. Η αναστήλωση του Τρούμαν είναι ένα δώρο στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, δηλαδή μια ενίσχυση της ανεχτικής, απέναντι στον Παπανδρέου γραμμής του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που βρίσκεται σε όλο και πιο δύσκολη θέση μετά από κάθε πραγματική προς τη Μόσχα κίνηση του Παπανδρέου.
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

